

være tilfælde, hvor sygdommen ikke er af en så alvorlig karakter, at der efter praksis kan gives opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, men hvor der henset til, at der er tale om en person under 18 år, bør gives den pågældende ret til fortsat ophold i Danmark.

I denne situation bør det indgå i vurderingen, om forholdene i hjemlandet eller det tidligere opholdsland er sådan, at den pågældende dér vil kunne opnå den fornødne omsorg i form af den nødvendige behandling og pleje.

Som det fremgår, vil man efter de angivne retningslinier både skulle vurdere de individuelle forhold hos den pågældende samt de generelle forhold i det land, som vedkommende eventuelt vil skulle sendes tilbage til.

Retsudvalget har noteret sig indenrigsministerens tilsagn om at etablere en særlig praksis efter de ovenfor angivne retningslinier og lægger vægt på, at den omhandlede gruppe af uledsagede asylansøgere herved sikres den nødvendige beskyttelse.

Retsudvalget ønsker i den forbindelse at pege på, at en person, som ikke oprindelig er blevet behandlet som en uledsaget asylansøger under 18 år, fordi vedkommende er indrejst sammen med sine forældre eller en anden voksen person, bør omfattes af den nævnte praksis, hvis forældrene eller den voksne person, som har haft ansvaret for den pågældende, måtte afgå ved døden under opholdet i Danmark.

7. For så vidt angår spørgsmålet om frihedsberøvelse af personer under 18 år har indenrigsministeren over for Retsudvalget givet tilsagn om instruktion af de relevante myndigheder vedrørende adgangen til frihedsberøvelse af personer, der tilhører denne aldersgruppe.

Med hensyn til praksis har man oplyst, at politiet i almindelighed ikke frihedsberøver asylansøgere, der er under 18 år. Når en asylansøger i denne aldersgruppe kommer i kontakt med politiet, vil den pågældende normalt kunne identificeres tilstrækkeligt. For så vidt angår asylansøgere i aldersgruppen 15-17 år, der er uidentificerede, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt den pågældende ganske åbenbart fremstår som ældre end oplyst. Uanset om der opstår tvivl om udlændingens alder, afstår politiet fra at foretage frihedsberøvelse.

I Børnekonventionens art. 37, litra b, er det foreskrevet, at deltagerstaterne skal sikre, at intet barn ulovligt eller vilkårligt berøves sin frihed. Anholdelse, tilbageholdelse eller fængsling af et barn skal ifølge bestemmelsen følge lovens forskrifter og må kun bruges som en sidste udvej og for det kortest mulige passende tidsrum.

Indenrigsministeren har på denne baggrund fundet det rettest på dette område at sikre retsstillingen for udlændinge i denne aldersgruppe ved udsendelse af egentlige retningslinier for frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 1 og 2, i form af en instruks til politiet. Efter disse retningslinier skal frihedsberøvelse af udlændinge, der er under 18 år, alene kunne finde sted, såfremt helt særlige omstændigheder gør sig gældende. Indenrigsministeren ønsker hermed at slå fast, at anvendelse af frihedsberøvelse over for udlændinge, der er under 18 år, kun ganske undtagelsesvis bør finde sted.

Indenrigsministeren har imidlertid tilkendegivet, at der i visse ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering kan være et sådant behov for at foretage frihedsberøvelse, at dette bør kunne ske.

For eksempel kan der efter indenrigsministerens opfattelse tænkes tilfælde, hvor en udlænding, der er under 18 år, efter lang tids ulovligt ophold her i landet skal udvises som følge heraf, og hvor de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke, uanset den pågældendes alder, efter en konkret vurdering er tilstrækkelige til at sikre en praktisk mulighed for gennemførelse af udvisningen.

Frihedsberøvelse bør efter indenrigsministerens opfattelse ligeledes kunne finde sted i ganske særlige tilfælde omfattet af udlændingelovens § 36, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan en udlænding frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Direktoratet for Udlændinges bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 2, 3. pkt. Det samme gælder den udlænding, der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 42 a, stk. 2, 4. pkt.

Navnlig for så vidt angår hensynet til beskyttelsen af den sidstnævnte personkreds, der består af personale tilknyttet Dansk Røde